

Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som bagefter havde Ordet, udtrykte sig om denne Sag, noget vist Udseende eller Udfordrende, idet han erklærede, at naar man gik til Afstemning over denne Bevillings Nedsættelse uden Omtale, saa vilde han deri finde et Udtryk for, at Thinget var enigt om at nedsætte Summen, samt om at erklære sig i m o b Vivisektion. Dette synes jeg dog ikke skal kunne siges her i Thinget uden Protest. Jeg havde troet, at man uden videre vilde stemme imod denne Nedsættelse. Jeg havde troet, at Thinget ikke noget Dieblit vilde finde det rigtigt paa dette Punkt at følge det noget broget sammensatte Hvertals Forslag om at nedsætte den Sum, som er fordret til Fremme af videnskabelige Tiemeb, men nu forekommer det mig dog, at Sagen staar noget anderledes. Naar man — hvad jo ogsaa den høitævede Minister har udtalt — dog ikke kan forhindre, at der sker Vivisektion ligesom tidligere, saa forekommer det mig, at man ved den her foreslaede Nedsættelse ligesom kommer til at demonstrere imod selve Vivisektionen; men det vilde dog være høist uheldigt, om i Gottethinget uden nogen foregaaende Diskussion uden Videre gaa sig til at demonstrere imod Vivisektionen, som jo er et stort Spørgsmaal, en videnskabelig Sag af den allerførste Betydning. Det vilde se noget løst og ubestemt, om vi heroppe gav en Mening tilkendende om dette Spørgsmaal, uden at have drøftet Sagen en Smule iforveien, og dette vilde især være Tilfældet, hvis de Ord, som blev udtalte af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, skulde have Gyltighed for Thinget. Det maa derfor være mig tilladt ganske kort at komme ind paa dette Spørgsmaal. — Ærede Medlemmer vilde jo forøvrigt se, at denne Bevilling ikke ene og alene fordres til Vivisektion. Man skulde virkelig tro, at det maa være en stor Lyst hos Udvalget til at komme ind paa Spørgsmaalet om Vivisektionens Nødvendighed eller Uønskelighed, som har bragt Udvalget til at indsette denne Anmærkning i Betænkningen og til at foreslaa at nedsætte Summen; thi, naar man vil se efter i Anmærkningerne til Finantsloven, saa vil man finde, at det er Udgifter til talløse og meget forskjellige Ting, som skulle afholdes for denne ganske ubetydelige Sum. Man vil her se, at denne Sum skal anvendes til Anstaltelse af Brændsel til Anstalten, til Dækning af Udgifterne ved det andet Anstalten hørende komparativ-anatomiske Museum. (Udflydelse). Man har altsaa ment, at det kun er de 400 Kr., som skulle komme til Anvendelse til Vivisektionen. Det forekommer mig dog ikke, at dette fremgaar af Ordene; men saa er det jo netop en Diskussionssag, og saa er det altsaa desto mere Anledning til at komme ind derpaa. Nu tror jeg vel, at det maa anses for næsten overflødig at komme ind paa Spørgsmaalet om Nytte af Vivisektionen i det Hele; thi at Vivisektionen har gjort megen Nytte, er en

af de Ting, som ere fuldkommen videnskabelig fastslaaede, og hvorom Ingen mere diskutere. Man behøver blot at henpege paa saadanne Ting som Blodets Kredsløb. Opdagelsen heraf skuldes Vivisektionen, der ligeledes er af den allerførste Betydning for Opdagelsen af Lægemidler. Saaledes skuldes f. Ex. Opdagelsen af Chloral, et Lægemiddel, der er af stor Betydning for lidende Mennesker, Vivisektionen; men selv bortset fra, hvad Vivisektionen allerede har udrettet, er der endnu mere Grund til at se hen til, hvad den i Diebliffet har stor Udsigt til at kunne udrette, og det skulde da være meget mærkvaerdigt, om man her i dette Thing, som jo overveiede er sammensat af Landbostandens Repræsentanter, vilde negte en Bevilling til Vivisektion, da dog maaste Intet kan komme til at gjøre større Nytte for Landboerne end netop Vivisektionen. Jeg skal med Hensyn hertil henpege paa de Undersøgelser, som allerede have fundet Sted angaaende Miltbrand, hvilket maaste vil være i adskillige ærede Medlemmers Erindring. En stor fransk Lærd, Pasteur ved Navn, har anstillet Undersøgelser, hvorved det er lykkedes ham for første Gang at kunne bekæmpe denne Sygdom. Det er lykkedes ham at vise, at man kan bekæmpe denne Sygdom ved Vaccine. Det være mig tilladt blot at antyde, at han gjorde saadanne Forsøg, idet han tog en Flok Lam, som han delte i 3 Afdelinger. Paa den ene Flok indpøbede han da direkte Miltbrand, selve Smittestoffet, og alle i Flokken døde; paa den anden Afdeling indpøbede han Vaccinen, og disse Lam, eller maaste det var Faar, det skal jeg ikke kunne sige saa nøie, blev udsatte for Miltbrandsmitten, men de kom sig, Giften skædede dem ikke det Fjernelste. Dernæst var der endelig ogsaa den sidste Afdeling, som han hverken indpøbede Miltbrand paa og heller ikke underkastede Vaccination, men han udsatte den for Miltbrandsmitten ved Græsning, og de døde allesammen. Det er altsaa derved blevet bevist gennem talrige Forsøg, at man for Fremtiden vil kunne modarbejde Sygdomme af denne Art. Unegtelig skulde det undre mig, om man ikke vilde tage Hensyn til dette Faktum her i Thinget. Der er fremdeles andre Sygdomme af dem, der ere saa smitsomme for Kvæget, som f. Ex. Dzens ondartede Lungesyge, hvis Oprindelse man for Diebliffet er paa Spor efter igjennem Vivisektionen, og jeg skal dog blandt andet pege paa den politiske Nytte, det kunde gjøre, om man med Et kunde komme til Klarhed over denne Dzens ondartede Lungesyge. Det Udvalg, der er nefsat i Anledning af denne Sag, og hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, vilde i Sandhed være meget glad, hvis det kunde faae saadanne Oplysninger om denne Sygdom, at man overhovedet kunde komme til Kundskab om, hvorvidt vi virkelig have haft ondartet Lungesyge her i Landet. Og der er andre smitsomme Sygdomme, som ramme baade Mennesker og Kvæget, og skuldes blandt